

Дикий Антін Васильович

Біографія

Народився 1.08.1900 р. у с. Велика Андрусівка на Полтавщині. Брав участь у війні з військами УНР по боці большевиків. Навчався в Комуністичному університеті у Харкові. Друкувався з 1924 р. Був членом "Плуга" та Всеукраїнської спілки пролетарських письменників.

Автор збірки поезій "Огонь цвіте" (1927) та збірки "Оповідання" (1932), п'єси "Сухий закон" (1932) у співавторстві з О. Полторацьким. Поезії друкував в "Універсальному Журналі".

Працював директором Харківського історичного музею і був жвавим завсідником усіх літературних вечірок. Про нього О. Гай-Головка писав: "Антін Дикий – поет без поезій, як говорили про нього, але з величезною поетичною славою, яку він сам створив собі своїми поетичними плянами й обіцянками".

Те саме про нього згадував і Ю. Смолич, відмовляючи у будь-якому літературному таланті. Однак Дикий все ж таки щось писав.

12.10.1937 р. його, незважаючи на те, що усі мали за сексота, арештували традиційно за участь в антирадянській націоналістичній, терористичній організації. Наступного дня провели обшук і вилучили мисливську рушницю.

6.11.1937 р. на ознаменування двадцятиріччя Великого Жовтня Дикий пише заяву про те, що в націоналістичну організацію він завербований у 1935 р. Касьяненком, який начебто і доручив йому створити терористичну організацію з метою вбивства секретаря ЦК КП(б)У Косіора. А ще Дикий залучив до цієї групи льотчиків-капітанів Макарова й Ананьєва. На допиті 14.11.1937 р. Дикий заявив: "Я лично знаю следующих участников антисоветской националистической организации:

Коряк Владимир Дмитриевич, профессор литературы. Касьяненко неоднократно говорил, что Коряк "работает по-настоящему", имея в виду его подрывную работу в Союзе писателей.

Полторацкий Алексей Иванович, бывший дворянин, сын помещика-миллионера. Полторацкий – писатель, был членом редколлегии буржуазно-националистического журнала "Новая Генерация";

Галушко – писатель;

Семенко Михаил – писатель, организатор журнала "Новая Генерация", по сути, украинский национал-фашистский писатель.

Я, Касьяненко и Коряк организовывали банкеты, шумиху, отвлекая писателей и Союз в целом от своих прямых обязанностей".

Тут Дикий дещо перегнув, бо Полторацький був штатним співробітником НКВС і, звичайно, вижив, усіх інших розстріляли.

На судовому засіданні 30.12.1937 р. Дикий визнав себе винним, його засудили до найвищої кари і наступного дня розстріляли.

Дикого описав також Іван Багряний у "Саді Гетсиманському", де в'язні в камері розважаються, вигадуючи різні проекти, що б вони зробили, якби опинились на волі. А. Дикий сказав: "А я б, якби мене випустили... я б! Всю дорогу, аж од самої Холодної Гори... горошину... по тротуару... носом котив би!.. Через увесь Харків!". Проект Дикого переміг і в'язні замовкають...

*Джерело: **Юрій Винничук. Невідоме Розстріляне
Відродження.** Упорядник: Юрій Винничук. Харків: Фоліо. 2016. 768 с.
ISBN 978-966-03-7531-4*